

Bijlagen Casus Rouveen

uitspraak

RECHTBANK OVERIJSEL

Bestuursrecht

Zittingsplaats Zwolle

zaaknummer: Awb 14/776

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

H. Bouwmeester,
wonende te Rouveen, eiser,
gemachtigde: ir. R.G. van Popta,

en

het college van burgemeester en wethouders van Staphorst,
gevestigd te Staphorst, verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 22 januari 2014 heeft verweerder het door eiser ingediende verzoek om toekenning van een tegemoetkoming in de geleden planschade afgewezen. Eiser heeft tegen dit besluit bezwaar gemaakt.

Bij brief van 26 maart 2014 heeft H. Tissingh, afdelingsmanager bij de gemeente Staphorst, namens verweerder aan eisers gemachtigde medegedeeld dat hij voorafgaande aan het planschadeverzoek voldoende in de gelegenheid is gesteld om alle benodigde informatie te raadplegen en dat de gemachtigde daar ook gebruik van heeft gemaakt. Bestreden wordt dat aan eisers gemachtigde zaken zijn verzekerd. Op basis van deze informatie wordt dan ook geen rechtsgrond gezien waarop eiser en zijn gemachtigde aanspraak kunnen maken op vergoeding van de door eisers gemachtigde opgevoerde kosten.

Eiser heeft tegen deze brief van 26 maart 2014 beroep ingesteld.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 2 juni 2014. Eiser heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door W.H. Bennink en mr. J.J. van den Berg.

Overwegingen

De rechtbank ziet zich voor de vraag gesteld of de brief van 26 maart 2014 afkomstig is van een bestuursorgaan en of met deze brief derhalve sprake is van een besluit als bedoeld in artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

De rechtbank overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 1:3, eerste lid, van de Awb wordt onder een besluit verstaan een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.

Ingevolge artikel 8:1 van de Awb kan een belanghebbende tegen een besluit beroep instellen bij de bestuursrechter.

De brief van 26 maart 2014 is ondertekend door H. Tissingh, afdelingsmanager, namens burgemeester en wethouders van Staphorst. Ter zitting is zijdens verweerder gesteld dat de intentie van deze heer Tissingh is geweest om een besluit op bezwaar bekend te maken. Echter hij was daartoe niet bevoegd want niet gemandateerd. Verweerder heeft in dit verband er op gewezen dat besluiten op bezwaar pas worden genomen nadat de commissie bezwaarschriften daarover advies heeft uitgebracht, hetgeen in dit geval nog niet had en heeft plaatsgevonden. De rechtbank leidt hieruit af dat verweerder op 26 maart 2014 nog geen beslissing op het bezwaarschrift van eiser had genomen.

Gelet op deze omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat aan de brief van 26 maart 2014 geen rechtsgevolgen zijn verbonden en om die reden is die brief geen besluit als bedoeld in artikel 1:3, eerste lid, van de Awb is. De rechtbank is dan ook onbevoegd om van het beroep kennis te nemen.

Nu met voormelde brief bij eiser de indruk heeft kunnen ontstaan dat sprake is van een voor beroep vatbaar besluit op het bezwaarschrift (hetgeen verweerder ter zitting ook heeft erkend), ziet de rechtbank aanleiding om verweerder te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 974,-- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting; waarde per punt € 487,--; wegingsfactor 1).

Voorts draagt de rechtbank verweerder op om het betaalde griffierecht van € 165,-- aan eiser te vergoeden.

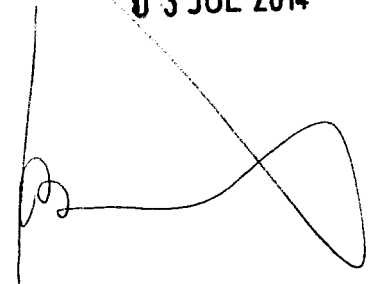
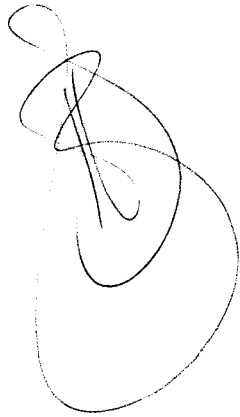

Beslissing

De rechtbank;

- verklaart zich onbevoegd;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 974,--;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 165,-- aan eiser te vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.W.M. Bunt, rechter, in aanwezigheid van H. Blekkenhorst, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op

03 JUL 2014 Afschrift verzonden op: **03 JUL 2014****Rechtsmiddel**

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep

uitspraak

RECHTBANK OVERIJSEL

Zittingsplaats Zwolle

Bestuursrecht

zaaknummer: AWB 15/557

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

H. Bouwmeester, te Rouveen, eiser,
gemachtigde: ir. R.G. van Popta,

en

het college van burgemeester en wethouders van Staphorst, verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 10 juni 2014 (het primaire besluit) heeft verweerder aan eiser meegedeeld dat er geen dwangsommen (wegens het niet tijdig nemen van een beslissing op zijn bezwaarschrift van 17 februari 2014) zijn verbeurd.

Hiertegen heeft eiser bij brief van 23 juni 2014 beroep ingesteld.

Bij uitspraak van 10 november 2014, zaaknummer 15/1502, heeft deze rechtbank zich onbevoegd verklaard. Onder verwijzing naar het bepaalde in artikel 6:15 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) heeft de rechtbank het beroepschrift doorgezonden naar verweerder om als bezwaarschrift af te handelen.

Bij besluit van 10 maart 2015 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 21 mei 2015. Eiser heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. J.J. van den Berg en ing. W.H. Bennink, werkzaam bij de gemeente Staphorst.

Overwegingen

1. Artikel 4:13, eerste lid, van de Awb bepaalt, voor zover van belang, dat een beschikking dient te worden gegeven binnen de bij wettelijk voorschrift bepaalde termijn.

Artikel 7:10, eerste lid, van de Awb bepaalt dat het bestuursorgaan binnen zes weken of - indien een commissie als bedoeld in artikel 7:13 is ingesteld - binnen twaalf weken beslist, gerekend vanaf de dag na die waarop de termijn voor het indienen van het bezwaarschrift is verstreken.

Artikel 4:17, eerste lid, van de Awb bepaalt dat, indien een beschikking op aanvraag niet tijdig wordt gegeven, het bestuursorgaan aan de aanvrager een dwangsom verbeurt voor elke dag dat het in gebreke is, doch voor ten hoogste 42 dagen.

Het derde lid van dit artikel bepaalt dat de eerste dag waarover de dwangsom verschuldigd is, de dag is waarop twee weken zijn verstreken na de dag waarop de termijn voor het geven van de beschikking is verstreken en het bestuursorgaan van de aanvrager een schriftelijke ingebrekestelling heeft ontvangen.

2. Eiser heeft op 29 april 2013 verweerder verzocht hem een tegemoetkoming in planschade toe te kennen. Bij besluit van 22 januari 2014 heeft verweerder dit verzoek afgewezen. Hiertegen heeft eiser bij brief van 17 februari 2014 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft hierop bij brief van 26 maart 2014 gereageerd. Hiertegen heeft eiser beroep ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder zaaknummer 14/776. De mondelinge behandeling van dit beroep heeft plaatsgevonden op 2 juni 2014.

Ter zitting d.d. 2 juni 2014 heeft de rechtbank partijen voorgelegd of de brief van 26 maart 2014 kan worden geduid als een beslissing op het bezwaarschrift van eiser.

Bij brief van 3 juni 2014, daags na de behandeling ter zitting van beroepszaak 14/776, heeft eiser verweerder in gebreke gesteld tijdig een beslissing te nemen op zijn bezwaarschrift van 17 februari 2014.

Verweerder heeft hierop gereageerd bij brief van 10 juni 2014. Verweerder heeft daarin meegedeeld dat er geen dwangsommen zijn verbeurd. De reden hiervoor is dat hij reeds op 26 maart 2014 een beslissing heeft genomen op eisers bezwaarschrift van 17 februari 2014 en dat deze beslissing op bezwaar thans ter beoordeling bij de rechtbank voorligt.

Bij brief van 23 juni 2014 heeft eiser beroep ingesteld tegen de brief van 10 juni 2014. Dit beroep is geregistreerd onder zaaknummer 14/1502.

Deze rechtbank heeft in haar uitspraak van 3 juli 2014, zaaknummer 14/776, zich onbevoegd verklaard. De rechtbank heeft hierbij overwogen dat de brief van 26 maart 2014 niet kan worden aangemerkt als een beslissing op het bezwaarschrift van 17 februari 2014 en dat de brief van 26 maart 2014 geen besluit in de zin van de Awb is.

Bij brief van 9 juli 2014 heeft eiser beroep ingesteld tegen het niet tijdig nemen van een beslissing op zijn bezwaarschrift van 17 februari 2014. Dit beroep is geregistreerd onder zaaknummer 14/1698.

Bij besluit van 5 november 2014, verzonden 17 november 2014, heeft verweerder een beslissing genomen op eisers bezwaarschrift van 17 februari 2014.

---

3. In deze uitspraak ligt enkel het beroep tegen de beslissing op bezwaar van 10 maart 2015 voor. Het beroep tegen het niet tijdig nemen van een beslissing op het bezwaarschrift van 17 februari 2014 komt in een separate uitspraak, met zaaknummer 14/1698, aan de orde.

Het bestreden besluit betreft het in bezwaar handhaven van het primaire besluit van 10 juni 2014. Verweerder heeft zich hierbij op het standpunt gesteld dat hij geen dwangsommen heeft verbeurd.

4. Ten aanzien van het thans voorliggende geschil overweegt de rechtbank als volgt.

4.1. Verweerder stelt dat, gelet op de aard van deze procedure, gemachtigde niet langer de belangen van zijn cliënt vertegenwoordigt maar enkel zijn eigen financiële belangen.

De rechtbank overweegt dat gemachtigde in beroepszaak 14/1502 een machtiging in het geding heeft gebracht waaruit blijkt dat eiser gemachtigde heeft gemachtigd om, namens hem, een tegemoetkoming in planschade met betrekking tot eisers woning aan te vragen en eventueel hiertegen in bezwaar te gaan en beroep in te stellen. Deze beroepsprocedure ressorteert onder deze machtiging. Gemachtigde procedeert dan ook namens eiser.

4.2. Eiser stelt dat er dwangsommen zijn verbeurd. Hierbij dient uitgegaan te worden van 18 juni 2014 als eerste dag waarop er dwangsommen zijn verbeurd.

De rechtbank overweegt als volgt.

Op 26 maart 2014 heeft verweerder gereageerd op eisers bezwaarschrift van 17 februari 2014. Zowel eiser als verweerder waren in de veronderstelling dat er hiermee een (tijds) beslissing was genomen op eisers bezwaarschrift. Eerst tijdens de mondelinge behandeling ter zitting werd duidelijk dat de rechtbank vraagtekens plaatste bij deze duiding van de brief van 26 maart 2014. In haar uitspraak van 3 juli 2014 heeft de rechtbank geoordeeld dat de brief van 26 maart 2014 niet kan worden geduid als een beslissing op bezwaar.

Verweerder was daarom gehouden alsnog een beslissing te nemen op eisers bezwaarschrift.

De rechtbank begrijpt het beroepschrift van eiser aldus dat eiser stelt dat, voor wat betreft de beslistermijn als bedoeld in artikel 7:10, eerste lid, van de Awb, moet worden uitgegaan van de veronderstelling dat de brief van 26 maart 2014 nimmer heeft bestaan.

Verweerder stelt zich daarentegen op het standpunt dat eerst met de uitspraak van de rechtbank (zaaknummer 14/776) duidelijk is geworden dat de brief van 26 maart 2014, anders dan verweerder veronderstelde, niet kan worden geduid als beslissing op bezwaar. Indien moet worden 'teruggevallen' op de oorspronkelijke beslistermijn, is verweerder met terugwerkende kracht in gebreke tijdig een beslissing te nemen op het bezwaarschrift. Verweerder bepleit daarom dat voor de berekening van de beslistermijn uitgegaan moet worden van de uitspraak van 3 juli 2014 als vertrekkdatum.

De rechtbank onderschrijft verweerders standpunt dat eerst door de uitspraak van de rechtbank duidelijkheid is verkregen over de status van de brief van 26 maart 2014. Hierdoor was pas na ontvangst van deze uitspraak op 4 juli 2014 voor partijen duidelijk dat er nog geen beslissing op eisers bezwaarschrift was genomen. Naar het oordeel van de rechtbank

ving daarom de beslistermijn als bedoeld in artikel 7:10, eerste lid, van de Awb aan op het moment dat verweerder het oordeel van de rechtbank over de brief van 26 maart 2014 ontving, te weten op 4 juli 2014. Deze termijn eindigde op 25 september 2014. Eerst op 26 september 2014 was verweerder in gebreke tijdig een beslissing te nemen op eisers bezwaarschrift.

Eiser had vanaf 26 september 2014 verweerder in gebreke kunnen stellen en vervolgens, indien alsdan besluitvorming binnen twee weken uitbleef, zou verweerder dwangsommen verbeuren. Van deze mogelijkheid heeft eiser evenwel geen gebruik gemaakt, zo heeft eisers gemachtigde desgevraagd ter zitting bevestigd. Eiser heeft daarentegen verweerder reeds op 3 juni 2014, oftewel ruim voordat de beslistermijn überhaupt was aangevangen, in gebreke gesteld. Op dat moment was er sprake van een premature ingebrekestelling. Van het verbeuren van dwangsommen was ten tijde van het primaire besluit van 10 juni 2014 geen sprake.

4. Het beroep is ongegrond.
5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.W.M. Bunt, rechter, in aanwezigheid van mr. A.E.M. Lever, als griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op **22 MEI 2015**

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

22 MEI 2015

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.